

عنوان مقاله:

زراعت چوب با صنوبرکاری، گامی استوار در راستای خودکفایی تامین مواد اولیه صنایع چوب کشور

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی پژوهش های کاربردی در علوم کشاورزی، منابع طبیعی و محیط زیست (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

ابراهیم لشکرلوکی - مربی پژوهش، بخش تحقیقات جنگل و مرتع، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

سیدعبدا... موسوی کوپر - استادیار پژوهش، بخش تحقیقات جنگل و مرتع، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان گیلان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، رشت، ایران

خلاصه مقاله:

جنگلها عامل کلیدی در توسعه پایدار بخش کشاورزی هستند. چوب یکی از محصولات شناخته شده اقتصادی آن است. جنگلها با هدف تولید چوب تا سالیان زیادی مورد برداشت فراوان قرار گرفتند که موجب پیدایش چالشهای زیست محیطی مانند تغییرات اقلیمی زمین گردیده است. کاهش برداشت چوب از جنگلها صنایع چوبی کشور را با چالش جدی روبرو ساخت. تامین مواد اولیه جایگزین برای آن، با رویکرد زراعت چوب با صنوبرکاری راهکاری مطمئن در راستای خودکفایی تلقی میشود. زیرا صنایع گسترده چوب که در مناطق شمالی کشور ایجاد شدند با کم کردن بهرهبرداری چوب از جنگلها، آنها را با کمبود مواد اولیه چوبی روبرو ساخت. صنوبرها با ویژگی برجسته تولید چوب فراوان می توانند در تامین بخشی از نیازهای صنایع نقش آفرین باشند. توسعه زراعت چوب با روشهای شناخته شده علمی رویکرد مطمینی با اهداف توسعههای میباشد. رویکردهای تاثیر گذار آن موارد زیر می باشند: 1- استفاده از ارقام سازگار، پرمحصول و زودبازده در صنوبرکاری-2 انتخاب نهال برتر ارقام پرمحصول صنوبر-3 انتخاب مناسبترین فاصله کاشت با هدف بهرهوری حداکثری از زمین-4 دوره های زمانی (کوتاه، میان و بلند مدت) بهرهبرداری صنوبر در زراعت چوب-5 کشت تلفیقی (آمیخته یا مخلوط) صنوبر با محصولات زراعی

کلمات کلیدی:

صنوبر، خودکفایی، تولید چوب، زراعت چوب، صنایع چوب

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/673959>

